

Glücklich, Julius

Duochod písaře menších desk zemských

In: Glücklich, Julius. *Nová redakce zemského zřízení království českého z posledních let před českým povstáním*. Brno: Filozofická fakulta s podporou Ministerstva školství a národní osvěty, 1936, pp. 180-184

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/126557>

Access Date: 16. 02. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

Duochod písaře menších desk zemských.

H IX*.

Menší dsky, v nichž se menší zápisové zapisují do summy sta kop grošův pražských českých, a nad to sto nejde žádný zápis v ty dsky, než pod sto kop což níže, ti všickni jdou do menších desk. Najprvé zápisové „s místem“ po smrti ve stu kopách groších českých; od toho zápisu dává se od každé osoby čtyři groše české, kolikaž se koli zapisuje. Kdož ten zápis káže sobě čísti, má dáti jeden groš od čtení.

Kdož chce sobě zase ten zápis z desk propustiti, dolože na prázdne místo koho chce, a ten jemu zápis propustí, dá od něho osm grošův českých. Pakli tu při tom bude osobně která osoba, kteráž v zápisu zapsaná jest, tehdy není potřebí na prázdne místo žádného doložiti. Než ta osoba ten zápis propustí, kteráž tu osobně stojí, kteréž zápis svědčí. A tu nedá než od propuštění čtyři groše české.

* *Nezměněn.*

H X*.

Dluh se zapisuje až do sta kop grošův českých a níže, a ten zápis „bez místa“ bývá až do určeného času, pokudž se strany smluví. A též kolika osobám se zapisuje, od každé osoby čtyři groše české má dáti a od čtení jeden groš český. A svědčí-li ten dluh rozdílně, tehdy od každé kvitancí čtyři groše české. Pakli více osob kvituje než jednu, tehdy od každé osoby, kolik jich kvituje, čtyři groše české. A od propuštění toho zápisu, jestliže jednomu propouští, dá čtyři groše české. Nebo kolikakoli osobám propouští, od každé osoby čtyři groše české.

* *Nezměněn.*

H XI*.

Zápis také bývá „bez místa“ ve stu kopách groších českých nápadní po smrti, že toho nemuoz propustiti. A též od něho dá od každé osoby čtyři groše české. A rozkáže-li v témž zápisu zejména komu co dáti, též od každé osoby čtyři groše české. A nemůž rozkázati v tom zápisu žádnému dáti vají zejména summy, než pokudž zápis ukazuje.

* *Nezměněn.*

H XII*.

Od zápisu, kdož udělá rukojmím, že je slibuje z rukojemství vyvaditi, kolik osob neb rukojmí bude, od každého čtyři groše české. A když se ten zápis propouští, od propuštění každé osoby čtyři groše české.

* *Nezměněn.*

H XIII*.

Kdož dědiny manské prodá a v dvorské dsky klade, druhdy nemá dědin více manských k zprávě, i udělá zápis v menších dskách: „jestliže by na ty dědiny právem saženo bylo, že jej v tom slibuje zastoupiti pod pokutou s komorníkem uvázaní v dědiny svobodné“; kolika osobám ten zápis svědčí, od každé osoby čtyři groše české. A též od propuštění a odečtení toho zápisu jeden groš český.

* *Nezměněn.*

H XIII*.

Jestliže kdo prodá nebo zastaví dědiny zápisné a že někdo dá nebo puojčí více summy než zápisové ukazují, ten, kdož prodává nebo zastavuje, udělá zápis na se, „když by k vajplatě ty dědiny přišly, aby ten, kdož prodává nebo zastavuje, zase tomu, komuž prodal nebo zastavil, dodal summu, což vajš vzal, aby dal a navrátil: i nedá-li, tehdy se tím zápisem uváže v dědiny zapisujícího, kteréž запиše tím zápisem svobodné“: od toho zápisu od každé osoby čtyři groše české. A od propuštění též a od čtení groš český.

* *Nezměněn.*

H XV*.

Jestliže jest kdo zprávce podlé druhého v trhu nebo příjemcím věna, tehdy ten, vedlé kohož jest zprávce anebo příjemce věna, udělá zápis, že „skrže tu zprávu nebo příjem věna žádné škody mítí nemá, a zpravuje jemu dědinami, kteréž má neb mítí bude“: od toho zápisu od každé osoby čtyři groše české. A od propuštění též a od čtení jeden groš český.

* *Nezměněn.*

H XVI*.

Jestliže se strany svolí, když jeden druhému komorní plat dává, a přijdouce ke dskám zápis udělá ten na se, „kdož plat platí,

že jest jemu nedodal a že jemu dodá, když jemu druhý úrok dá pod pokutou⁴, od toho zápisu od každé osoby čtyři groše české. A od propuštění též a od čtení jeden groš.

* *Nezměněn.*

H XVII*.

Kdož komu práva svého, buď k dědinám nebo k dluhu, ještě zápisové jsou toliko ve stu kopách groších českých nebo níže postupuje, od toho postoupení práva od zápisu od každé osoby čtyři groše české. Od propuštění též, od čtení jeden groš.

* *Nezměněn.*

H XVIII*.

Každý osobně má před úřadem býti, kdož chce zápis dělati a kdož přijímá, chce-li sám, muože. Pakli chce komu poručiti na svém místě, muož to učiniti. Pakli ten, kdož by měl zápis činiti, nechtěl by čekati, muož rekognicí vzíti od úřadu a od té rekognicí čtyři groše české dá, a kdož přijde s tou rekognicí, bude kladeno.

* *Nezměněn.*

H XIX*.

Jestliže otec synu moc dá zápisem dskami pamatnými anebo kdo jiný příteli neb komu jinému, aby na místě otcovu syn kladl, což otec prodá aneb jiný na místě jiného, od toho zápisu od každé osoby čtyři groše české.

* *Nezměněn.*

H XX*.

Kdož má list s rukojměmi a s pečetmi visutými na peníze obyčejný, a ten list že by potracen byl, a jistec že by dal summu, nač ten list ukazoval, a věřitel že by list potratil, a potom věřitel že by zápis udělal jistci, „jestliže by kdo tím upomínal, že nemá jistec po druhé summy dáti, ani skrze to upomínání k žádné škodě přijíti“, a v zápisu „pokuta s komorníkem uvázaní v dědiny jeho, kdož zapisuje“, od toho zápisu od každé z těch osob čtyři groše české.

* *Nezměněn.*

H XXI*.

Když se strany svolí a káží sobě dskami pamatnými zapsati, buďže by měl jeden na druhého právo vésti anebo pro úrok s ko-

morníkem bráti, kdy ten zápis udělají, že „nemá stranám ke škodě býti“, od toho zapsání od každé osoby čtyři groše české.

* *Nezměněn.*

H XXII *.

Jestliže by kdo chtěl věno zplatiti a ruoznice že by byla, čím má to věno zplaceno býti, a podá-li se na rozeznání panské, a v tom proto, že by vzal summu a věno propustil a zápis dskami pamatnými že by udělal, „převzal-li jest, aby zase navrátil“, pakli by druhá strana měla dodati nad tu summu, a ten zápis svědčiti má „s pokutou s komorníkem uvázaní“ na obě straně v dědiny jich, od každé osoby čtyři groše české.

* *Nezměněn.*

H XXIII *.

Jestliže by kdo statek prodal, a na tom statku věno ženy toho, kdož by prodal, bylo, a on při tom času, když by kladl statek ve dsky, nemohl věna převesti a zápis na se udělal „pod pokutou do určeného času, že má převesti to věno“, od toho zápisu od každé osoby čtyři groše české.

* *Nezměněn.*

H XXIII *.

Jestliže by kdo slíbil za kterého přítele svého za poručení anebo za komorníka na uvázaní anebo na braní pro úrok, a ten přítel že by zápis udělal, „že za to rukojemství žádné škody míti nemá pod pokutou“, od každé osoby čtyři groše české.

* *Nezměněn.*

H XXV *.

Vloží-li kdo komu odpor proti zápisu a vlože odpor i jede ven z země a ten, proti komuž jest odpor vložil, chtěl by jej k tomu odporu pohnati, a když by měla léta projíti i žádal by, aby bylo znamenáno pamatnými dskami, že „jest jej chtěl k tomu odporu pohnati, i není ho v zemi“, od toho zápisu od každé osoby čtyři groše české.

* *Nezměněn.*

H XXVI *.

Někdo učině někomu škodu i jel by v tom ven z země a ten, komuž by škodu učinil, chtěl by ho pohnati z těch škod, a než by

léta zemská prošla, žádal by toho, aby to bylo dskami pamatnými zapsáno, „aby ho potom mohl hnáti z těch škod, aby jemu let projití ke škodě nebylo“, od každé osoby čtyři groše české.

* *Nezměněn.*

H XXVII*.

Kdož vede komorníka na ohledání škod nebo jiného, od toho zapsání od každé osoby, kolik jich vede, čtyři groše české.

* *Nezměněn.*

H XXVIII*.

Od vajípisuov nálezuov nebo zápisuov z desk po dvamezcítma groších českých podlé svolení sněmovního o vyzdvižení desk učiněného¹.

* *Nezměněn.*

¹ *Viz Sněmy české I, str. 528. Srov. pozn. 1 u H V.*

H XXIX*.

Což se koli do menších desk vpisuje, od toho zapsání od každé osoby čtyři groše české.

* *Nezměněn.*

Půhonné dsky.

H XXX*.

Když se půhonové do desk zemských puohonných vpisují, od každého puohonu od každé osoby jeden groš český.

* *Nezměněn.*

H XXXI*.

Kdož učiní poručníka při puohonu své pře, od každé osoby jeden groš český.

* *Nezměněn.*

H XXXII*.

Kdož vízu klade na puohon, jeden groš český. A město neb konvent, ti po čtyřech groších českých^a.

* *Nezměněn.*

^a *U rukou a po straně: Vízy nač mají kladeny býti a vloženy jak dlouho trvati mají. Sněm léta 1610 folio 45. — O braní na revizí. Sněm léta 1610 folio 115. Viz zde K XIII nový.*